

— Türelmetlen és kíváncsi természet vagyok. Valószínűleg ezért lettem minden lében kanál.

Igy kezdi a beszélgetést Budapesten Jackovic Lajos amerikai magyar vezetőember. A minden "lé", amelyet némi öniróniával emleget, nem csekélyebb dolog, mint például a festészet, a költészet, a zene. Igaz, zenét autodidakta módon tanult, mégis klasszikusokat játszik a csellóján és csak úgy mellékesen "kiváncsiságból" átugrott Mexicoba, hogy a gitárjáték művészetével ismerkedjék, most pedig egy cimbalom várja otthon, hogy a hangszer rejtelmait is felfedezze. S a táskájából véletlenül került elő egy gyönyörű Krisztuskép fotója — görögkeleti templom megrendelésére festette. Minderről kötetlenül, kissé csapongva beszél, azután amilyen fiatalos a kíváncsisága meg a türelmetlensége, éppoly diákos ijedelemmel kap hirtelen a szájához, mintha lakatot tenné rá.

— Nem! Rólam ne többet! Egyáltalán nem akartam magamról beszélni, nem az én személynem a fontos, hanem valami egészen más.

Nos, mit lehet tenni, ha ez az "egészen más" szintén szorosan a személyéhez kapcsolódik. A Magyar Clubról van szó ugyanis, amelynek Jackovic Lajos az elnöke.

Ami a klubot illeti, nos, erről elmondhatjuk, hogy különös és egyedülálló a maga nemében. Olyannyira különös, hogy egyesek fel is tették a kérdést: Miért Magyar Club ez egyáltalán? Hiszen angolul beszélnek benne.

Igy igaz. De egy ilyenfajta kérdésfeltevés csak is szüklátókörségből, értetlenségből eredhet. Valóban, ennek a Magyar Clubnak minden tevékenysége — gyűlései, előadásai, rendezvényei — angol nyelven folynak és mégis azt kell mondanunk, hogy Magyar Club ez, méghozzá a legnemesebb célkitűzéssel: a népek közötti barátság ápolásának eszméjével.

— Azért beszéljük a klubban az angol nyelvet — fejtí ki Jackovic Lajos —, mert az a legfőbb törekvésünk, hogy Amerikában élve igazi erkölcsi-szellemi-baráti közösséget alakítsunk ki amerikaiakkal és hogy elismerést szerezzünk magyar származású amerikai polgároknak a nagy amerikai közösségben. Ezt el is értük, sok honfitársunk megyei, városi-birói tisztséget, közigazgatási pozíciókat tölt be, ügyvédek, orvosaink, mérnöke-

JACKOVICS
Lajos

Cleveland

ink, szakmunkásaink, művészeink, tudósaink szerettek elismerést maguknak és ezzel a kint élő magyarságnak is. Fontos amerikai személyiségek vesznek részt a klub vezetésében, tagságunk mintegy 20 százaléka amerikai, meghívjuk az amerikaiakat kiállításainkra, hangversenyeinkre, előadásainkra.

Mint kitűnik tehát, kétirányú kötelezettségnek tesznek eleget: egyfelől a második hazájuk iránti hálájuk és lojalitás vezeti őket, másfelől magyar honfitársaik helyzetének további szilárdulását, a magyarság iránti megbecsülést segítik azzal, hogy megismertetik az amerikaiakkal — a Magyar Club működésének lehetőségein belül — a magyar kultúrát, magyar művészetet. A lehetőségek elég tágak és új ötletekkel egyre szélesítik még. Ezt a célt szolgálta, amikor részt vettek a Cleveland város 150. évfordulóján megrendezett felvonuláson és három diszkocsival szerepeltek, amelyek az Amerikában élő magyarság fejlődését szimbolizálták (a diszkocsikat Jackovic Lajos tervezte.) E célt szolgálják a klub vezetősége által évente megrendezett magyar kulturesték is, amelyek ezt a vonzó nevet viselik: "Night in Budapest" . . . Ilyenkor a clevelandi éjszakába odavarázsolnak egy kis budapesti éjszakát a legkiválóbb magyar vendégművészek és hollywoodi sztárok felléptével, akik között szintén akad egy-két magyar.

Hosszan, sokat mesél a klubról Jackovic Lajos, majd a nyugtalan szellemű ember türelmetlenségével hirtelen a jövőt döngeti.

— Mi, akik most ott tevékenykedünk, lassan megöregszünk. Vajon hogyan folyik majd a holnapokban a Magyar Club élete? Hogyan biztosíthat-

juk tovább célunk megvalósítását: amerikaiak és magyarok kölcsönös megértését, egymás megbecsülését? Úgy gondolom, a fiatalok felé kell tekintenünk. Az első-generációs magyarok gyermekei már amerikai egyetemekre jártak. Ezeket a nálunk fiatalabb nemzedékhez tartozó értelmiségieket szeretnénk megnyerni a Magyar Club ügyének, nekik kell folytatniuk, amit elődeik 1924-ben a Magyar Club építéskor elkezdtek.

Soós Magda
(Magyar Hírek)

